

Három hónap vakáció

...ez így igaz. Félelmetes volt, amikor neki indultunk a nagy útnak, csak mi hárman a „nagy idegennek”, de olyan jól sikerült, valóban mintha három hónapon keresztül vakációtztunk volna. Ha valaki igazán ki szeretné próbálni magát, hogy mennyire talpra esett, hogy boldogul több hónapon keresztül külföldön, főleg egy olyan országban, aminek a nyelvét nem beszéli, nem ismer senkit és minden hely új, akkor bátran merem ajánlani ezt az ösztöndíj programot, ugorjon fejést az életbe, ne habozzon s hozzon egy jó döntést, legyen Erasmus hallgató!

Az szinte nem is fontos, hogy mikor, melyik évszak, melyik ország, melyik város, úgyis lesz lehetőség utazgatni és pár hónap alatt a természet ruhája is cserélődik. Az emberek barátságosak mindenhol, legyen meg a bizalom, tárd ki a szíved, légy kedves és nyitott az újra. Ne ítéld hamar semmiképp! Más lesz a kultúra, más lesz a klíma, más lesz a rendszer, főleg a tanulmányi rendszer. Nem biztos, hogy az jobb vagy rosszabb, a lényeg, hogy ismerd meg, illeszkedj bele, képzeld el, hogy ott tanulsz s ott élsz. Olyan mintha kicsit kapnál egy „másik életet”, bizony.

Lahti télen csupa hó és csak úgy virágozik a sportélet. Akkora havat életemben nem láttam, ami ott volt és olyan hideget nem éreztem még soha (-25°). Viszont a fogadtatás nagyon meleg s szívélyes volt. Szerencsés voltam, igazán kedves és segítőkész diák tutorom volt, Kaisa személyében. Bemutatott a koordinátoroknak, körbe mutogatta az Egészségügyi Kar épületét és a későbbiekben olykor a szabadidőnket is együtt töltöttük. A tanár tutorom s a külügyi koordinátor ellátott sok „életet megkönnyebítő” jó tanáccsal, plusz térképet, órarendet, prospektusokat adtak Lahtiról s a finn kultúráról. Átadták a lakásunk kulcsait, ami gyönyörű környezettel bírt, az erdő mellett helyezkedett el és az iskolához alig 100 méterre. Síelhettünk akár minden nap, a házunk mellett futottak a sígyalogló pályák. Modern, teljesen felszerelt, kényelmes kis „lakosztály” volt. Sokszor igazi nemzetközi partikat szerveztünk a többi Erasmusos diákkal. Volt ott holland, olasz, cseh, ciprusi, portugál, német...akikkel eszmét cseréltünk, tervezgettünk és mindig jókat mulattunk. Amennyire csak tudtuk bejártuk Finnországot: Helsinki, Turku, Tampere, Lappföld (Kemi, Rovaniemi, Inari) és a környező országokban is megvetettük lábunkat: Svédország (Stockholm), Észtország (Tallinn), Norvégia (Bogoynes).

A kórházi gyakorlatokat hasznosnak találtam, több új technikával s teljesen más szemléletmódokkal ismerkedtem meg. Finnországban a gyógytornászt a betegek tisztelik és nagyra becsülik munkáját, legalább akkora bizalommal fordulnak ilyesfajta szakemberhez, mint az orvosokhoz. De ez fordítva is igaz, a gyógytornász mindene a beteg, részletesen kikérdezi, oda figyel a lelki problémákra, támogatja mentálisan és a legjobb ellátásban igyekszik részesíteni. Ott egy gyógytornászra jut kb. 4-6 beteg egy nap (néha plusz 1-2 csoport), így jóval többet tud egyénileg foglalkozni velük, nincsenek túl hajtva s motiváltak kellő képen, mert megfizetik őket. Voltam magán- és közegészségügyi intézményekben is, sőt az otthoni betegellátásba is belekóstolhattam. Élmeny dús volt mindig, de olykor nehéz is a nyelvi akadályok miatt.

Az iskola közelségét rendszeren kihasználtuk, szinte minden nap úsztunk, szaunáztunk, a tornateremben játszottunk vagy a konditeremben erősítettünk. Mondhatni többet mozogtunk, mint addig valaha. Persze jókat is ettünk az iskolai „menzán”, ami teljesen más lapon említhető, mint a magyar menza. Rengeteg zöldség, gyümölcs, tej, teljes kiőrlésű kenyér, párolt hús és finom sütemény.

A finnek nyitottak, barátságosak, céltudatosak és olykor akaratosak, megvan bennük az a különleges finn „sisu” (egy fajta szívósság), ami csak úgy csillog a szemükben és életenergiával tölt föl, ha velük vagy!

Kelj útra és merj élni, az Erasmus megteremti a lehetőséget!

Szabó Klára

2010. április 23.

„(Suomi), Sauna, Sisu ja Sibelius!”

